

NEKOČ

Ponovno rodi se nov dan,
temo odžene stran.
Zarja nebo oblije,
sonce gore obsije.

Z okna ozrem se v daljavo,
vidim prekrasno naravo.
Ptičice lepo pojo,
rožice v sončnih žarkih se smejo.

Kje čebele se mudijo,
da cvetlice oprashijo?
Kam ptice odleto,
ko svoja krila razpro?

Moje misli z njimi odletijo,
v daljave se porazgubijo.
Tudi duša nekoč z njimi bo poletela,
toda dobrota nikdar ne bo uplahnela.

Zala Žnidarič, 9.a